

Bælgssæd gaar det særlig ud over. Men det er ogsaa oplyst, at en Mand, der havde besaaet $\frac{1}{2}$ Tønde Land med Majs, fik hele dette Skifte ødelagt af Raagerne. Saa snart Majsen viste Spirene, blev den ødelagt af dem i Løbet af 2 Timer. Der er nogle, der fortæller, at disse Natteravnene har særlig for Skik at samles ved 12—1 Tiden om Natten, naar de skal ud og hente Majs. Det er hændt for en Mand, som giver denne Oplysning, at de ikke nøjedes med at anstifte deres Ulykker ved Dagslyset, ogsaa ved Nattetid tilintetgjorde de en Sædemark. Naar Høsten nærmer sig, gør de stor Skade. De hakker Aksene af Straaet 3—4 Tommer, under Akset og flyver saa ud paa de tilstødende Græsmarker eller Brakmarker, hvor de fortærer det, der har Værdi for dem, nemlig Kærnerne. Majs kan, siger man mange Steder paa Sjælland, hvor man er begyndt at dyrke det, overhovedet ikke lade sig avle i de Egne, hvor man plages af Raagekolonier.

Det glæder mig i denne Forbindelse at kunne konstatere, at de samvirkende jydsk Landboforeninger paa deres Delegeretmøde for kort Tid siden enstemmigt vedtog at opfordre Rigsdagen til at gennemføre det Lovforslag, som vi Repræsentanter for alle Partier her i Tinget har tilladt os at fremsætte. Dette Lovforslag møder altsaa med en saa god sagkyndig anbefaling og Støtte, som man overhovedet kan tænke sig muligt, men jeg vil dog endnu nævne en Udtalelse, som en sagkyndig Mand, nemlig en af dem, der lider stor Skade af denne mægtige Koloni, som jeg nævnte før paa mellem 15,000 og 20,000 Reder, har fremsat ved Landboforeningens Delegeretmøde her i København i November 1908, thi i hans Udtalelse ligger i Virkeligheden en fyldestgørende Begrundelse af, at vi bør vedtage dette Lovforslag. Det er Proprietær Asger Lund fra Store Tvedegaard ved Herlufmagle, en Søn af den bekendte Højskoleforstander i Vejstrup, og han siger følgende: „Det er særlig den først og sidst saaede Sæd, det gaar ud over. Naar man saar Ærter paa en Tid, hvor ikke store Arealer bliver besaaet, tager Raagerne ofte alt Sædekornet, selv om det er saaet 4 Tommer dybt. Og endnu værre gaar det, hvor man har moseagtige Arealer at besaa, ... da tager Raagerne ofte alt det udsaaede Korn, saa man intet høster paa disse Arealer. Jeg vil tillade mig, at nævne nogle Eksempler fra den Egn, hvor jeg bor. Hos min Nabo tog Raagerne i Forfjor $\frac{3}{4}$ af den udsaaede

Havre paa ca. 40 Tdr. Land. Samme Aar tog de Udsæden paa 15 Tdr. Land Mosejord, som jeg havde besaaet. Jeg saaede saa om igen og saaede Havren 4 Tommer dybt, men Raagerne tog igen det hele; hvad de ikke fandt, inden Havren spirede, huggede de op, saa snart Spirene kom op af Jorden, saa jeg fik intet ud af Mosen det Aar. Samme Aar tog de et Par Tdr. Land med sildig Vikkehavre samt tyndede Byg- og Hvedemarken slemt ud paa Pletter. I Aar tog de i Paaskeugen næsten et helt Skifte med Havre fra mig. Fra min Nabo tog de 8 Tdr. Land med Kaalroer, dels efter, dels før Udtyndingen, ligesom de pletvis ødelagde Havre- og Bygmarker“. Han taler ligeledes om, at Raagerne har anrettet en Række lignende Ødelæggelser paa mange andre Landbrugsejendomme i den paagældende Egn.

Med den Begrundelse fra sagkyndig Side, som jeg her har tilladt mig at fremføre, og specielt med den Støtte, som de jydsk Landboforeninger ved deres Beslutning har ydet Lovforslaget, og af den Omstændighed, at dette Lovforslag fremføres af Repræsentanter for alle Partier, turde jeg vel forvente, at det meget hurtigt maa blive ophøjet til Lov. Den Nytte, Raagen gør med Hensyn til at udrydde visse Larver og Insekter, er forsvindende, og jeg har endnu ikke til Gunst for Raagerne hørt noget Argument, der har betydet mere end det, man fremfører her i København, nemlig, at her inde serverer man ved festlige Sammenkomster Raagesteg i Form af Kyllingesteg. Dette er imidlertid ikke et for mig overbevisende Argument. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtigt og velvillig Fremme.

Landbrugsministeren (K. Pedersen).

Det Forhold, nærværende Lovforslag omhandler, er ikke helt ukendt, det er gennem flere Aar drøftet baade i Pressen og paa Møder, men det er første Gang, Rigsdagen ser et saadant Lovforslag. Til Landbrugsministeriet er der i de senere Aar indkommet adskillige Andragender særlig fra Landboforeningerne om denne Sag. Det sidste Andragende er af 30. Juni 1912 fra De samvirkende danske Landboforeninger, og det henstiller til Regeringen at fremsætte Lovforslag om Bekæmpelse af Raager. Den 16. Juni 1913 fik vi yderligere et Andragende fra De samvirkende danske Landboforeninger om, at naar der en Gang fremsættes Lovforslag angaaende Udryddelse af Raager, hvad de ønskede skulde ske snarest muligt, burde der yder-